

Dosarul nr. 2rac-207/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Gh. Stratulat)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

15 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Victor Burduh

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alternosfera”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alternosfera” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Tower Group” cu privire la constatarea ilegalității declarației de rezoluțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alternosfera” și s-a menținut hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 28 aprilie 2017, SRL „Alternosfera” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Tower Grup” cu privire la constatarea ilegalității și lipsei de efect juridic a declarației privind rezoluțiunea contractului de locațiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SRL „Alternosfera” a relatat că la 05 august 2016, a încheiat cu SRL „Tower Grup” contractul nr. 2026 privind chiria spațiului nelocativ în mărime de 150 m² din cadrul Centrului comercial „Atrium”.

Reclamanta a menționat că scopul închirierii spațiului dat a fost organizarea unui proiect comun cu pârâta, prin care SRL „Alternosfera”, s-a obligat să organizeze diverse expoziții, începând cu 26 august 2016, iar SRL „Tower Grup” urma să acorde spațiul necesar și să creeze condiții adecvate de lucru.

În continuare, a indicat că conform proiectului comun plata pentru chirie a fost stabilită în mărime de 25 de lei din prețul biletului de intrare la expoziția organizată.

Conform pct. 3.1.1. al contractului, SRL „Tower Grup” s-a obligat să transmită spațiul închiriat în termen de 3 zile, în baza actului de predare-primire.

Reclamanta a afirmat că pârâta i-a transmis de facto în posesie încăperea și cheile acesteia, unde a amenajat suplimentar spațiul închiriat, a efectuat reparații în

sumă totală de 2800 de lei și a început să execute obligațiile contractuale, inclusiv organizarea expoziției.

SRL „Alternosfera” a precizat că la 09 august 2016, a încheiat cu SRL „Tower Grup” un acord adițional la contractul nr. 2026 din 05 august 2016, prin care părțile au stabilit ca reclamanta să investească suplimentar suma de 60 000 de lei pentru promovarea expoziției planificate, bugetul inițial fiind stabilit de 35 200 de lei, iar suma de 25 820 de lei a fost transferată, la 11 august 2016, în contul pârâtului, care a asigurat că va executa o parte din lucrările menționate în acord, la prețuri mai avantajoase decât pe piață.

În pofida faptului că SRL „Tower Grup” la 11 august 2016 a recepționat suma de 25 820 de lei, aceasta nu a fost restituită SRL „Alternosfera”.

În continuare, SRL „Alternosfera” a relevat că, a investit direct în publicitate, astfel încât la faza inițială a deschiderii expoziției a fost investită suma de 47 061 de lei, ceea ce reprezintă cu mult peste suma de 35 200 de lei, menționată în acordul adițional.

La 08 septembrie 2016, SRL „Tower Grup” a emis declarația de rezoluțiune a contractului nr. 2026 privind chiria spațiului nelocativ, fără a produce efecte juridice, sub pretextul că nu a fost semnat actul de predare-primire a încăperii, declarație care a fost expediată la 09 septembrie 2016 și recepționată la 12 septembrie 2016.

La 13 septembrie 2016, SRL „Alternosfera” a înaintat obiecțiile sale la rezoluțiunea contractului, expediind în adresa pârâtei scrisoarea nr. 26-09/16, care a fost recepționată de către ultima la 16 septembrie 2016.

Astfel, reclamanta consideră ilegală declarația de rezoluțiune, or pârâta niciodată nu a înaintat o notificare în adresa SRL „Alternosfera” privind neexecutarea esențială a clauzelor contractuale, precum și nu a acordat un termen rezonabil de înlăturare a acestora, deși trebuia să cunoască despre eventuala neexecutare.

Lipsa unei notificări se datorează faptului că din partea SRL „Alternosfera” lipsește o neexecutare esențială a contractului.

Astfel, se constată că de către SRL „Alternosfera” au fost executate în totalmente obligațiile asumate, lipsesc în acțiunile sale neexecutări esențiale a clauzelor contractuale.

Mai mult, reclamanta a indicat că declarația de rezoluțiune a fost înaintată contrar prevederilor legale, or, pârâta inițial nu a înaintat nicio notificare privind neexecutarea esențială a obligațiilor asumate, precum și nu a acordat un termen rezonabil pentru lichidarea acestora.

Totodată, a invocat că declarația de rezoluțiune este lovită de nulitate, or, SRL „Tower Grup”, cu rea-credință, a înaintat rezoluțiunea contractului pentru presupusa ne semnare a actului de predare-primire, în pofida faptului că de elaborarea acestui act urma să se preocupe însăși compania pârâtă.

Luând în considerare cele relatate, reclamanta a opinat că cererea de chemare în judecată este întemeiată și urmează a fi admisă integral.

SRL „Alternosfera” a solicitat constatarea ilegală și lipsită de efect juridic declarația din 08 septembrie 2016 a SRL „Tower Grup” privind rezoluțiunea Contractului de locațiune nr.2026 din 05 august 2016, încheiat între SRL „Alternosfera” și SRL „Tower Grup” și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Alternosfera” împotriva SRL "Tower Group" privind constatarea ilegalității declarației de rezoluțiune, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 25 iulie 2018, SRL „Alternosfera” a declarat apel împotriva hotărârii din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Alternosfera” și menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că argumentele invocate de apelantă sunt neîntemeiate, iar instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect, motiv din care Colegiul a ajuns la concluzia de respingere a cererii de apel depuse de SRL „Alternosfera” și a menține hotărârea primei instanțe.

La 18 martie 2019, SRL „Alternosfera” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurenta a indicat că cererea de recurs este depusă în termen, or, ultima a luat cunoștință de decizia din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 25 ianuarie 2019 pe pagina web a instanței de apel.

La fel, a menționat că consideră decizia contestată neîntemeiată, ilegală și examinată superficial de către instanța ierarhic inferioară.

În susținerea poziției date, a invocat că instanța de apel nu a examinat integral și nu a luat în considerare toate probele și circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar conținutul deciziei contestate nu este altceva decât reflectarea concluziei primei instanțe, fapt care generează casarea acesteia, or, menținerea în condițiile enunțate, ar constitui o încălcare a drepturilor recurentului garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, a opinat că circumstanțele menționate pot fi considerate motive întemeiate de admitere a cereri de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 15 ianuarie 2019 și a fost expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 28 ianuarie 2019, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de SRL „Alternosfera” la 18 martie 2019, se consideră în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului,

dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 aprilie 2019, SRL "Tower Group" a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Alternosfera”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Alternosfera” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Alternosfera”.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Alternosfera” împotriva deciziei din 15 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat